

ΕΛΕΝΗ

- τοὺς εὐγενεῖς γὰρ οὐ στυγοῦσι δαιμονες.
[τῶν δ' ἀναριθμήτων μᾶλλον εἰσιν οἱ πόνοι].
- ΘΕ. ὦ παῖδε Λήδας καὶ Διός, τὰ μὲν πάρος
νείκη μεθήσω σφῶν κασιγνήτης πέρι.
ἔγὼ δ' ἀδελφὴν οὐκέτ' ἀν κτάνοιμ' ἐμὴν.
κείνη δ' ἵτω πρὸς οἶκον, εἰ δεοῖς δοκεῖ.
ἴστον δ' ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἄμα
γεγῶτ' ἀδελφῆς διμογενοῦς ἀφ' αἰματος.
καὶ χαίρεθ' Ελένης οὖνεκ' εὐγενεστάτης
γνώμης, δ πολλαῖς ἐν γνναιξὶν οὐκ ἔνι.
- XO. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὔρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1680

1685

1690